

[Ladefoged.]

acceptabel løsning. Jeg er naturligvis vidende om, at landsforeningen ikke omfatter alle praktiserende tandteknikere, og mit parti er selvfølgelig rede til at høre også disse ikke tilsluttede tandteknikeres mening.

Det er også mit partis opfattelse, at alt, hvad der angår det rent sundhedsmæssige, må og skal lovgivningsmagten holde et vågent øje med, også når det gælder en hårdhændet reklamering. Hvor det derimod gælder den håndværksmæssige side af sagen, stiller det sig vel nok noget anderledes, idet man let kommer ind på at træde visse erhvervs lovmæssige interesser for nær ved bindinger og påbud på dette eller hint område. Jeg må derfor tage forbehold overfor en enkelt del af det i § 7 indeholdte, da mit parti på dette område ønsker at stå frit, når lovforslaget, som det er hensigten, kommer til drøftelse i et udvalg. Eet er, hvad en organisation ad frivillighedens vej opnår enighed om, noget andet er indgreb fra lovgivningsmagtens side. Der er vel ingen tvivl om, at de direkte interesserede parter stiller sig til rådighed for udvalget med alle de nødvendige oplysninger om deres syn på tingene, og der vil da blive lejlighed til at ændre visse ting eller tilføje andre, hvad ved jeg. Der kan ske både det ene og det andet i udvalget, det er noget, man har set gentagne gange. Jeg skal ikke i denne omgang sige mere om § 7, men venter på, at vi kan finde en acceptabel løsning, når sagen kommer til udvalgsbehandling.

§ 8 er ajourført under hensyn til den borgerlige straffelov og retsplejeloven, og hertil er der intet fra min side at bemærke.

§§ 9 og 10 er uændrede. § 11, stk. 1, oprettholder den gamle § 11, men med ny tekst, og indføjer som stk. 2 uændret den ved lov af 1. juli 1927 hjemlede adgang for personer, der inden 1918 var bosat indenfor de sønderjyske landsdele, og som har bestået tysk tandlægeeksamen inden 1. januar 1923, til at udøve tandlægevirksomhed her i landet. Her kunne jeg forstå på den foregående ærede taler, at han havde et lidt andet syn på tingene, idet jeg opfattede det således, at han mente, at § 11, stk. 2, helt kunne slettes.

Jeg har undersøgt de bestemmelser, der uændret er ført over fra den gamle lov til lovforslaget, og kan tiltræde, at disse opret-

holdes, ligesom jeg også stort set er enig i lovforslagets nye bestemmelser. Såvidt jeg kan skønne, har den højtærede indenrigs- og boligminister ligesom sin forgænger, det ærede medlem hr. Aksel Møller, ved lovforslagets udformning fulgt sundhedsstyrelsen. Lovforslaget er udtryk for et kulturelt fremstød, der kan få stor samfundsmæssig betydning, endog — hvad der ikke er helt almindeligt i vore dage — et billigt fremstød.

Mit parti ser med velvilje på enhver bestræbelse for at skabe de bedst mulige og de sundeste forhold de, om jeg så må sige, implicerede parter imellem, læger, tandlæger, tandteknikere og ikke mindst det danske samfund og dets borgere, som de alle skal betjene. Jeg kan tilsige mit partis medvirken til opbygningen af en sund og forstandig lov og håber, vi kan nå et for alle parter tilfredsstillende resultat.

Poul Claussen: Jeg kan tilsige mit partis støtte til gennemførelsen af de to foreliggende lovforslag. Efter den udførlige gennemgang, der allerede af de foregående ærede ordførere er foretaget, føler jeg mig kaldet til at gøre mit indlæg ganske kort. Navnlig vil jeg prøve på at undgå at omtale ting, der er uændrede i forhold til gældende lovgivning.

At læger for fremtiden kun må praktisere som tandlæger, når de har taget tandlægeeksamen og desuden haft en vis praktikanttid, finder jeg rimeligt. Ligeledes finder jeg det rimeligt og forstandigt, at tandlægers ret til at iværksætte universel analgesi lovfæstes.

§ 7 i lovforslaget om tandlægevirksomhed omhandler reklamering og er vel det eneste punkt, der giver anledning til divergens i bedømmelsen af lovforslaget mellem de forskellige udøvere af faget. Der er formentlig enighed om, at markskrigersk reklame skal kunne forbydes, og jeg har den opfattelse — som også en af de tidligere ærede ordførere gav udtryk for — at det, man tilsiger med § 7, er, at kun den såkaldte visitorkortreklamering skal være tilladt. Jeg kunne tænke mig, at det var muligt at finde en mellemproportional mellem de to former for reklamering, og jeg mener, at udvalgets arbejde i væsentlig grad vil komme til at dreje sig om dette spørgsmål.